

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

Nr. 25

Poznań, dnia 19. września

1927.

Odczuwać się daje bardzo silny brak węglarek, platform oraz wagonów specjalnych serji Sn, Sg, Sw i opon. Obieg tychże wagonów oraz naprawę przyspieszyć wszelkimi środkami.

Treść:

Sprawy ogólnoadministracyjne.

- Nr. 219. Dary z łaski.
- Nr. 220. Ustalenie stanowisk kancelistów.
- Nr. 221. Szczegółowy program egzaminu administracyjno-rachunkowego.
- Nr. 222. Wyjaśnienie pojęcia „szkoła powszechna a ukończona szkoła powszechna”.
- Nr. 223. Umundurowanie dla prac. kolej. urlopowanych do pracy w związkach zawodowych.
- Nr. 224. Wydawanie odzieży za opłatą 100%.
- Nr. 225. Ubrania ochronne za cenę 25%.
- Nr. 226. Zwalnianie emerytowanych prac. od dopłaty za umundurowanie.
- Nr. 227. Odpowiedzialność materialna za szkody.
- Nr. 228. Sprostowanie poz. 131 Nr. 15/27. Dziennika Zarządzeń.

Sprawy Wydziału Eksploatacyjnego.

- Nr. 229. Używanie pokoi gościnnych przez Delegatów Departamentu Ceł.
- Nr. 230. Przejazdy osób wojskowych pociągami towarowymi.
- Nr. 231. Podnoszenie oparc w przedziałach I/II kl.

Sprawy Wydziału Drogowego.

- Nr. 232. Plombowanie urzędzeń do zabezpieczenia ruchu pociągów.

- Nr. 233. Warsztat sygnałowy.

Sprawy Wydziału Rachunkowego.

- Nr. 234. Wyjaśnienie do Przepisów Tymczasowych o oddawaniu robót i dostaw na Polskich Kolejach Państwowych.
- Nr. 235. Poprawki do Regulaminu Kas stacyjnych.
- Nr. 236. Ustalenie dodatków administracyjnych dla służby drogowej i służby zabezpieczenia ruchu pociągów.

Wiadomości.

Konkurs.
Zagubienie wykazów wolnego wstępu na teren kolejowy.

Zarządzenia osobowe Ministerstwa Komunik.

Mianowania.

Zarządzenia osobowe D. K. P.

Upoważnienie.
Przeniesienia służbowe.

Sprawy ogólnoadministracyjne.

219. Dary z łaski.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów i miejsc służbowych, Gł. warsztaty i Biuro Rozrachunków, Magazyn Zasobów.

IV/3 A. - 32/52878/27 z dnia 3. 9. 1927.

IV. Pr.

ODPIS.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 11. grudnia 1924 r.

o przyznawaniu darów z łaski.

Art. 1. W wypadkach, szczególnie zasługujących na uwzględnienie może być przyznane poszczególnym osobom jednorazowe, czasowe lub stałe zaopatrzenie z funduszy państwowych. Akt przyznania następuje w drodze zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadzie uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek właściwego ministra za zgodą Ministra Skarbu.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu tudzież

innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej: **S. Wojciechowski.**
 Prezes Rady Ministrów i Min. Skarbu: **W. Grabski.**
 Min. Spraw Zagranicznych: **Al. Skrzyński.**
 Min. Sprawiedliwości: **A. Żychliński.**
 Min. Rolnictwa i Dóbr Państw.: **Janicki.**
 Min. Kolei: **Tyszka.**
 Min. Spraw Wewnętrznych: **Ratajski.**
 Min. Spraw Wojskowych: **Sikorski.**
 Min. Przemysłu i Handlu: **Józef Kiedroń.**
 Min. Pracy i Opieki Społecznej: **F. Sokal.**
 Kierownik Min. Robót Publicznych: **Rybczyński.**
 Kierownik Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: **Jan Zawadzki.**

Warszawa, dnia 6. sierpnia 1925 r.

Ministerstwo Skarbu

L.: 13956/DB/Em.

Odpis.

Przedłużanie darów z łaski.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.
 w/m.

Wskutek wejścia w życie ustawy o darach z łaski, z dnia 11. grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2 z 1925 r.) dotychczasowy sposób przedłużania prawa poboru t. zw. darów z łaski, przyznanych na pewien ściśle określony okres czasu, bądź to przez władze b. państw zaborczych, bądź też na mocy postanowienia b. Naczelnika Państwa lub Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, nie może być nadal stosowany.

Celem uchylenia więc wątpliwoci, mogących się nasunąć przy sposobie postępowania w razie wygaśnięcia prawa poboru darów z łaski, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów, wyjaśnia co następuje:

Przedłużanie prawa poboru daru z łaski, przyznanego na pewien ściśle określony okres czasu, nie jest w istocie niczem innym jak ponownem przyznaniem daru z łaski, może być zatem **dokonane przy zachowaniu wszystkich przepisów**, dotyczących przyznania daru z łaski, po raz pierwszy.

Celem uproszczenia toku postępowania przy przedkładaniu większej ilości analogicznych wniosków, Naczelnym Władze mogą po uprzednim uzyskaniu zgody Ministerstwa Skarbu — umotywowane wnioski na Radę Ministrów przedkładać nie pojedynczo, lecz zbiorowo, w zestawieniach (wykazach).

Wykazy takie winny w odpowiednich rubrykach zawierać dane, potrzebne do oceny umieszczonej w wykazie sprawy i konkretny wniosek co do przyznania, względnie przedłużenia daru z łaski.

Nadto Ministerstwo Skarbu zauważa, że o ile chodzi o dary z łaski dla b. funkcjonariuszów państwowych polskich i b. państw zaborczych lub pozostałych po nich rodzin (w wypadkach, w których nie można zastosować postanowień art. 8 ustawy emerytalnej) to należałoby, przy określaniu wysokości zaopatrzenia o ile możności brać pod uwagę odpowiednią grupę uposażenia, do której byłoby można zaliczyć danego funkcjonariusza z uwagi na ostatnie pobierane uposażenie oraz ilość spędzo-

nym przez niego lat służby i obliczać zaopatrzenie w punktach.

Za Ministra Skarbu:
 podpis nieczytelny
 Dyrektor Departamentu.

Ministerstwo Kolei Depart. Administr. Warszawa, dnia 28. sierpnia 1925.

Nr. I/13746/4/25.

Wszystkim Dyrekcjom Kolei Państwowych do wiadomości.
 Naczelnik Wydz. Zabezp.
 podpis nieczytelny.

ODPIS.

Ministerstwo Komunikacji
 Departament Administracyjny

Nr. I/14400/4/27.

Warszawa, dn. 12 sierpnia 1927.

Załączników 3.

Do

wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych oraz do Kierownictwa przebudowy węzła warszawsk.

Celem ujednostajnienia postępowania w sprawach wyjednania darów z łaski z mocy ustawy z dnia 11. grudnia 1924, o przyznaniu darów z łaski (Dz. U. R. P. Nr. 2 z r. 1925, poz. 12), oraz w sprawach przyznawania jednorazowych zapomóg byłym pracownikom kolejowym i pozostałym po nich wdowom i sierotom, pobierającym zaopatrzenia emerytalne, wdowie, względnie sieroce zaopatrzenia tytułem odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki lub dary z łaski, zarządzam co następuje:

I. Dary z łaski.

I.

A) Wyjednanie byłemu pracownikowi kolejowemu daru z łaski nastąpić może na zasadzie, jeśli ubiegający się o dar z łaski:

1. pełnił służbę kolejową w Państwie Polskiem. — Wyjątek stanowią dary z łaski, przyznane przez byłe państwa zaborcze na pewien okres czasu. Prawo pobierania tych darów może być przedłużone na dalszy okres, aczkolwiek pobierający nie pełnili służby kolejowej w Państwie Polskiem.

2. przesłużył conajmniej 10 lat na służbie państwowej (okres służby państwowo-kolejowej łącznie z okresem innej służby państwowej, tak w Polsce jak i w jednym z byłych państw zaborczych);

3. obowiązki służbowe wykonywał nienagannie;

4. fizycznie lub umysłowo, albo też z powodu przekroczenia 60 lat życia stał się niezdolny do zarobkowania;

5. nie posiada majątku, albo też innych źródeł stałego utrzymania.

B) Wyjednanie daru z łaski wdowie, pozostałej po pracowniku kolejowym nastąpić może w zasadzie, jeśli:

1. zmarły mąż pełnił służbę kolejową w Państwie Polskiem (wyjątek jak pod „A” p. 1.);

2. zmarły mąż przesłużył conajmniej 10 lat w służbie państwowej (okres służby państwowo-kolejowej, łącznie z okresem innej służby państwowej tak w Polsce, jak i w jednym z byłych państw zaborczych);

3. związek małżeński zawarto przed dniem rozwiązania stosunku służbowego zmarłego męża;

4. wdowa żyła z mężem do jego śmierci w wspólności małżeńskiej;

5. wdowa fizycznie, lub umysłowo, albo też z powodu przekroczenia 60 roku niezdolna jest do zarobkowania;

6. wdowa nie posiada majątku albo też innych źródeł stałego utrzymania.

C) Wyjednanie daru z łaski sierocie, pozostałej po pracowniku kolejowym nastąpić może w zasadzie, jeśli:

1. zmarły ojciec pełnił służbę kolejową w Państwie Polskim (wyjątek jak pod „A”, p. 1.);

2. zmarły ojciec przesłużył conajmniej 10 lat na służbie państwowej (okres służby państwowo-kolejowej łącznie z okresem innej służby państwowej tak w Polsce, jak i w jednym z byłych państw zaborczych);

3. sierota nie przekroczyła 18 lat życia; po tym terminie, jeśli jest fizycznie, lub umysłowo niezdolna do zarobkowania;

4. jeśli nie posiada majątku albo też innych źródeł stałego utrzymania.

II.

Datki z łaski należy proponować w następujących wysokościach:

1. dla byłego pracownika: 40% ostatnio pobieranego uposażenia służbowego, wraz z dodatkiem regulacyjnym jak długo dodatek ten przysługuje pracownikom na służbie;

2. dla wdowy: 50% obliczonego według zasad p. 1. daru z łaski zmarłego męża;

3. dla sieroty, jeśli wdowa dar z łaski już pobiera, albo jeśli Dyrekcja proponuje równocześnie przyznanie wdowie daru z łaski: 25% daru z łaski wdowy, obliczonego według zasad p. 2., z tem ograniczeniem, że suma darów z łaski wszystkich sierót nie może przekraczać kwoty daru z łaski wdowy; jeśli wdowa nie pobiera daru z łaski, ani też Dyrekcja przyznania jej daru z łaski nie proponuje: 50% daru z łaski wdowy, obliczonego według p. 2., z tem ograniczeniem, że suma darów z łaski wszystkich sierót nie może przekraczać kwoty daru z łaski ojca, obliczonego według zasad p. 1.

III.

Wniosek o przyznanie daru z łaski opiewać może na przyznanie „na stałe”, albo też na pewien określony przeciąg czasu, w zasadzie „na trzy lata”, zależnie od tego, czy proszący jest trwale czy też tylko czasowo niezdolny do zarobkowania.

IV.

Dyrekcje składają wnioski o wyjednanie daru z łaski, wypełniając arkusz wywiadowczy (form. „A”).

Arkusz wywiadowczy złożony Ministerstwu Komunikacji ma być wypełniony w wszystkich rubrykach. Rubryki w danym przypadku zbędne (n. p. rubr. 16 jeśli nie ma dzieci) należy skreślić.

Rubryki 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 19, należy wypełnić na podstawie dokumentów, względnie aktów personalnych; rubryki 15, 17, 18, na podstawie zaświadczenia właściwego urzędu parafjalnego, gminnego, lub policyjnego; rubrykę 20 na podstawie zaświadczenia właściwego Sądu opiekuńczego; rubryki 21, 22, 23, 24 na podstawie wywiadu policyjnego; rubrykę 25 na podstawie dokładnego i jasno sformułowanego orzeczenia lekarza kolejowego.

Rubryki 1 do 25 włącznie wypełniać mogą i urzędy kolejowe podległe Dyrekcji.

Rubrykę 26 wypełnia wyłącznie Dyrekcja w formie: n. p.: przyznanie daru z łaski w wysokości 40% uposażenia według grupy X, szczebla a, wraz z dodatkiem regulacyjnym, t. z. razem X punktów miesięcznie, „na stałe” albo też „odmowne załatwienie” i t. p.

V.

Za właściwe i zgodne z prawdą względnie z dokumentami wypełnienie arkusza wywiadowczego odpowiadają prócz pracowników, którzy go wypełniali także i przełożeni odnośnych urzędów osobiście.

Wrazie stwierdzenia, że arkusz wywiadowczy zawiera dane nieprawdziwe i że dane te wstawiono rozmyślnie lub też wskutek niedbalstwa, wdroży Dyrekcja przeciw odpowiedzialnemu przełożonemu dochodzenia dyscyplinarne, pociągając równocześnie do odpowiedzialności dyscyplinarnej, względnie porządkowej (pracownika nieetatowego) i bezpośrednio winnego pracownika.

VI.

Wniosek na arkuszu wywiadowczym, który złożony ma być Ministerstwu Komunikacji, podpisują Prezes Dyrekcji względnie jego zastępca.

Należyte wypełniony arkusz wywiadowczy przesyła Dyrekcja Ministerstwu Komunikacji wraz z aktami sprawy, oraz z dokumentami, na podstawie których wypełniono rubryki 15, 20, 21, 22, 23, 24 i 25, krótkim sprawozdaniem o treści n. p.: „wykonując polecenie z dnia Nr. przesyła Dyrekcja arkusz wywiadowczy wraz z aktami sprawy, dotyczącymi przyznania daru z łaski X Y-nowi”.

VII.

Dary z łaski przyznane przez byłe państwa zaborcze na stałe, należy wypłacać nadal, do śmierci pobierającego, względnie do czasu uzyskania przezeń stałego zapotrzebowania.

VIII.

Dyrekcje prowadzą ewidencję przyznanych darów z łaski według formularza „B”. Formularze „B” należy oprawić w księgi.

Za Ministra
(—) J. Eberhardt
Podsekretarz Stanu.

220. Ustalenie stanowisk kancelistów.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów, Gł. Warsztatów, Gł. Mag. Zasobów oraz miejsc służbowych.

IV/1 A. 11/30876/27 z dnia 2. 9. 1927.

IV/2. IV. Pr.

W uzupełnieniu do rozporządzenia (Dz. Zarządzeń Nr. 11 ex 1927 poz. 9) Dyrekcja podaje do wiadomości i stosowania poniższe dodatkowe w powyższym przedmiocie rozp. M. K. z dn. 10. VIII. 1927 r. Nr. I/13203/2/27.

Ministerstwo Komunikacji zezwala na obsadzenie pewnej ilości stanowisk pracowników biurowych w większych odcinkach drogowych etatowymi kancelistami I. i II. klasy. Mianować można na te stanowiska tylko pracowników, którzy nie mogą odbyć wyszkolenia na asystentów, w szczególności zaś pracowników, którzy ze względu na brak uzdolnienia fizycznego nie nadają się do służby ruchu. — Warunkiem mianowania jest pozbawienie egzaminu na kancelistę wraz z egzaminem rachunkowym w ograniczonym zakresie, przewidzianym w F. O. III. § 5 (7), pozbawienie conajmniej dwuletnie zajęcie w pracy biurowej w odcinkach, oraz pełna kwalifikacja do samodzielnego opracowania prac rachunkowych, personalnych i biurowych.

Wobec powyższego rozporządzenia M. K. Dyrekcja wyjaśnia, że pracowników biurowych można zamianować kancelistami II. kl. wzgl. I. kl. — o ile oczywiście złożą egzaminy, wyszczególnione w powyższym rozporządzeniu M. K. — w tych tylko odcinkach drogowych,

dla których etat osobowy przewiduje etatową siłę biurową.

W Dzienniku Zarządzeń Nr. 11 ex 1927 r. przy pozycji 94 należy odrębnie wskazać na niniejsze rozporządzenie.

221. Szczegółowy program egzaminu administracyjno-rachunkowego.

Do wszystkich Wydziałów, Biura Rozrachunkowego w Bydgoszczy, Oddziałów, Głównych Warsztatów, Głównego Magazynu Zasobów oraz miejsc służbow.

IV/1 - A. 12/38655/27 z dnia 8. 9. 1927.

IV. Pr.

W uzupełnieniu ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń Nr. 30 ex 1925 poz 312 programu egzaminu administracyjno-rachunkowego, podaje się niniejszem do wiadomości szczegółowy jego program, zatwierdzony przez M. K. rozporządzeniem Nr. I/9557/2/27 z dnia 7. VI. b. r. ze wskazaniem żadanego w jego zakresie materiału oraz źródeł, jak następuje:

1. Ustrój Państwa Polskiego:

a) Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej — znajomość jej w ogólnych zarysach. Podręcznik prof. Dr. Antoniego Peretiatkowicza „Nowy tekst konstytucji Polskiej i ustawa o pełnomocnictwach” — do nabycia w każdej księgarni.

b) Ustawa o obywatelstwie Państwa Polskiego z dn. 20. I. 1920 — Dziennik Ustaw Nr. 7 poz. 44.

c) Ustawa o Kontroli Państwowej z dnia 3. VI. 1921 r. — Dziennik Ust. Nr. 51 poz. 314 — ważniejsze postanowienia artykułów: 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15 (ust. 1), 17, 23 (ust. 1 i 6), 25, 27 (ust. 1 i 4), 30 (ust. 1, 3 i 5), 31.

d) Ustawa o Najwyższym Trybunale Administracyjnym — Dziennik Ustaw Nr. 68 ex 1926 poz. 400 — ważniejsze postanowienia artykułów: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 24, 26, 35.

2. Administracja:

Ustrój władz administracyjno - państwowych — w najogólniejszych zarysach, bez znajomości ustroju Starostw i Województw w b. dz. rosyjskiej i w Małopolsce. Podręcznikiem jest: „Ustrój władz administracyjnych - państwowych” prof. Dr. Bohdana Wasutyńskiego, który zawarty jest w Encyklopedji Prawa obowiązującego w Polsce jako część I, zeszyt drugi.

3. Sądownictwo:

a) Ustrój o właściwości sądów karnych, cywilnych oraz Prokuratury na obszarze b. dz. pruskiej. Podręcznik prof. Dra Jana Bossowskiego (str. 86-91 części II-giej „Prawo karne i proces karny wszystkich dzielnic) oraz prof. Dr. Bronisława Stelmachowskiego (str. 41-46 części V-tej „Zarys ustroju sądownictwa i postępowania cywilnego”). Jedno i drugie są częściami Encyklopedji Prawa obowiązującego w Polsce.

b) Policja kolej. i jej właściwość. Ustawa o wydawaniu policyjnych nakazów karnych (mandatów) z powodu wykroczeń kolejowo-policyjnych. Bliższe postanowienia w tym przedmiocie zawarte są w przepisach ruchu (Fahr-dienstvorschriften) część V i VI, jako wyciąg z regulaminu budowy i ruchu (Eisenbahn - Bau- u. Betriebsordnung vom 4. 11. 1904 r.) oraz w Dziennikach Zarządzeń Nr. 18 z 1925 poz. 202 i Nr. 29 z 1923 poz. 311.

4. Prawa i obowiązki pracowników:

„Wspólne przepisy dla pracowników wszystkich ga-

łęzi służby (Allgemeine Bestimmungen)” w odniesieniu do pracowników etatowych, odnośnie zaś do pracowników nieetatowych „Regulamin służbowy dla pracowników nieetatowych P. K. P.”

5. Ustawa dyscyplinarna.

6. Ustawa emerytalna.

7. Ustawa o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska oraz rozporządzenia M. K. z dnia 14. 12. 23 r. o uposażeniu pracowników nieetatowych stałych.

8. Rozporządzenia M. K. o stosowaniu na kolejach ustawy o czasie pracy.

9. Szesmat budżetowy P. K. P. wraz z uzupełnieniami.

10. Przepisy o nabywaniu i ewidencji materiałów oraz mianownictwie materiałów i inwentarza.

11. Regulamin dla kasy głównej i kas stacyjnych.

12. Ogólne przepisy o rachunkowości P. K. P. Ustawa stemplowa i zarządzenia o stosowaniu „generalji”.

Materiałem do przedmiotów od 4—12 są przepisy oraz ustawy polskie, których podręczniki dostępne są każdemu pracownikowi.

W Dzienniku Zarządzeń Nr. 30 z 1925 poz. 312 wskazać należy odrębnie na niniejsze rozporządzenie.

222. Wyjaśnienie pojęcia „szkoła powszechna” a ukończona „szkoła powszechna”.

Do wszystkich Wydziałów, Biura Rozrachunk. w Bydgoszczy, Oddziałów, Gł. Warsztatów, Gł. Magaz. Zasobów oraz miejsc służbowych.

IV/1 A. - 12/52810/27 z dnia 2. 9. 1927.

IV. P.

W sprawie bliższego określenia nazw „ukończona szkoła powszechna” i „szkoła powszechna”, użytych w tabeli B. rozp. M. K. Nr. 405/2/25 z dnia 21. I. 25. (dodatek do tut. Dz. Zarz. Nr. 13 ex 1925) o ujednostajnieniu stanowisk do określenia stopnia wykształcenia, wymaganego od kandydatów na poszczególne stanowiska, udzieliło M. K. pismem z dnia 20. 6. br. Nr. I/11242/2/27 następującego wyjaśnienia:

Pod nazwą „ukończona szkoła powszechna” należy rozumieć szkołę powszechną wyższego typu, t. j. conajmniej pięcioklasową, ukończoną z wynikiem pomyślnym w przepisany sposób z świadectwem odejścia z najwyższej klasy;

pod „szkoła powszechna” należy rozumieć każdą inną szkołę powszechną, lub nieukończoną szkołę powszechną wyższego typu, w której uczeń nabył conajmniej umiejętność czytania i pisanie oraz rachowania w zakresie czterech działań.

Od kandydatów na stanowiska niższe, t. j. na pomoczynisty II. kl., rewidenta wagonów, inagazyniera, konduktora I. kl., kancelistę i innych, z wyjątkiem elewów na stanowiska asystentów, nie mogących się wykazać powyżej określonym stopniem wykształcenia szkolnego, nie należy w myśl rozp. M. K. Nr. I/17274/2/27 z dnia 17. 8. br. przeprowadzać specjalnych egzaminów (egz. inteligencyjnego) w celu stwierdzenia czy kandydat posiada wymagane wykształcenie ogólne, lecz należy stwierdzenia tego dokonać przy egzaminie ścisłym.

Od pracowników natomiast, którzy złożyli już do tej pory egzamin ścisły (formalny) na jedno z wymienionych wyżej stanowisk, a nie odpowiadających warunkom pod względem wymaganego stopnia wykształcenia, nie należy wymagać dodatkowego (inteligencyjnego) egzaminu z wiadomości ogólnych, lecz uważać ich za uwolnionych od tego egzaminu.

223. Umundurowanie dla prac. kolej. urlopowanych do pracy w związkach zawodowych.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów oraz miejsc służbowych.

IV/1 - A 12/50380/27 z dnia 24. 8. 1927 r.

IV, Pr.

Na zasadzie rozp. M. K. I/15636/27 z dnia 9. 8. br. powiadamia się, że pracownikom, urlopowanym do pracy w kolejowych związkach zawodowych, którzy przed urlopowaniem mieli z tytułu swego stanowiska służbowego prawo do nabywania odzieży służbowej za opłatą 25% kosztów skarbowych, nie należy asygnować w dalszym ciągu umundurowania; odzież bowiem służbowa przeznaczona jest do używania w służbie ze względu na jej rodzaj, wykonywany przez danego pracownika.

224. Wydawanie odzieży za opłatą 100 %

Do wszystkich Wydziałów, Biura Rozrach. w Bydgoszczy, Oddziałów, Gł. Warsztatów, Gł. Magaz. Zasob.

IV/1 A. 12/54020/27 z dnia 6. 9. 1927.

W myśl rozp. M. K. Nr. I/7347/27 z dnia 25. 8. b. r. zarządza się:

1. Ciepłą odzież i ubrania ochronne za opłatą 100% wartości mogą nabywać ci pracownicy, nie mający prawa do otrzymywania jej za opłatą 25% wartości, którzy w czasie pełnienia służby bywają niekiedy narażeni na działanie wpływów atmosferycznych lub też nadmierne niszczenie swoich ubiorów cywilnych.

2. Prawo do nabywania ciepłej odzieży i ubrań ochronnych za opłatą 100% wartości mają również ci pracownicy nietatowi, stali dziennie płatni, których rodzaj służby odpowiada warunkom wymienionym pod 1).

3. Pracownicy mający prawo do otrzymywania pewnych części ubiorów służbowych za opłatą 25% wartości mogą nabywać inne części ubiorów służbowych za opłatą 100% wartości. Wydawanie pracownikom odpowiedniej ilości materiałów na ubiory służbowe za opłatą 100% wartości dozwolone jest tylko pod tym warunkiem, że zakupione przez pracowników materiały zostaną użyte na sporządzenie ubiorów służbowych.

225. Ubrania ochronne za cenę 25 %

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów, Gł. Warsztatów, Gł. Magaz. Zasobów.

IV/1 - A. 12/53514/27 z dnia 12. IX. 1927.

IV, Pr.

Prawo do otrzymania ubrań ochronnych za opłatą 25% kosztów skarbowych przysługuje na zasadzie dodatkowych rozporządzeń M. K. nast. kategorjom pracowników, których w dawniejszych dot. rozp. nie uwzględniono:

a) w myśl rozp. M. K. Nr. I/1583/2/26 z dnia 23. VIII. 26. punkt 2-gi: **smarownikom wagonów i t. zw. gazownikom** (t. j. pracownikom zajętem przy napełnianiu gazem wagonów), **czyszcicielkom wagonów** oraz **pracownikom służby handlowej**, zajętem przy naładowaniu i wyładowaniu towarów, — tak stałym, jak i niestałym. Sprawę uregulowano listem telegramowym IV/1 M. 21/64177/26 z dnia 22. IX. 26 r.

Czyszcicielki wagonów otrzymują płaszcze ochronne (kitle) — vide oprócz cytowanego listu telegramowego także Dz. Zarz. Nr. 19 ex 1927 poz. 185.,

b) w myśl rozp. M. K. Nr. Ix16109/2/27 z dnia 18. IX. b. r. zaliczyć należy do pracowników służby handlowej,

o jakich mowa wyżej, także **pracowników bagażowych**, stale i wyłącznie zajętych przy naładowaniu i wyładowaniu bagażu przy pociągach osobowych i pospiesznych,

c) w myśl rozp. M. K. Nr. I/14431/2/27 z dn. 18. VIII. b. r. **robotnikom i robotnicom stacyjnym**, zajętem przy roznoszeniu nafty i smarów, jak również przy czyszczeniu biur, korytarzy, bloków i t. p.,

d) w myśl rozp. M. K. Nr. I/14520/2/27 z dn. 18. VIII. b. r. **pracownikom agencji celnych**, którzy zajęci są przy naładowaniu i wyładowaniu towarów, podlegających oczeniu.

Przypomina się, że wszyscy pracownicy **niestali**, wymienionych wyżej kategorji służbowych, nabywają to prawo dopiero po upływie jednorocznej służby i uiszczają należność za ubrania ochronne **jednorazowo** przy najbliższej wypłacie zarobku.

Pozatem obowiązują nadal postanowienia ogłoszonych w tym przedmiocie rozporządzeń, na zasadzie których przysługują ubrania ochronne innym kategorjom pracowników, a mianowicie:

1. st. elektromonterom i elektromonterom,
2. st. elektromechanikom i elektromechanikom,
3. maszynistom parowozowym (płaszcz ochronny),
4. pomocnikom maszynistów i palaczom parowozowym,
5. lampiarzom,
6. czyszcicielom wagonów (przy dezynfekcji ubrania nieprzemakalne),
7. robotnikom w magazynach zasobów, parowozowniach, warsztatach i warsztatach sygnałowych,
8. zawiadowcom sekcji warsztatów, pomocnikom zawiad. sekcji warsztatów i rzemieślnikom wykwalifikowanym w warsztatach, parowozowniach i warsztatach sygnałowych,
9. drukarzom (litografom) — płaszcz ochronny,
10. maszynistom i palaczom stałych maszyn, st. palaczom i palaczom parowozowni, maszynistom i palaczom elektrowni,
11. pracownikom plombującym wagony - cysterny z naftą i smarami (ubrania nieprzemakalne),
12. czyszcicielom maszyn (wymiwaczom kotłów) — ubrania nieprzemakalne.

226. Zwalnianie emerytowanych pracowników od dopłaty za umundurowanie.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów, Gł. warsztatów, Gł. Magaz. Zasobów.

IV/1 A. 12/54021/27 z dnia 8. 9. 1927.

IV, Pr.

M. K. rozp. Nr. I/4510/27 z dnia 23. 8. br. zezwoliło na zwalnianie emerytowanych pracowników, którzy udowodnią swe **ubóstwo**, od dopłaty należności za niewynoszone jeszcze umundurowania względnie część tegoż.

Postanowienie to nie dotyczy pracowników, którzy przed przepisaniem okresem wynoszenia ubiorów służbowych przeszli na emeryturę z powodu przewinięcia służbowego (na skutek orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej).

227. Odpowiedzialność materialna za szkody.

Do wszystkich Wydziałów i Oddziałów.

IV/1 A. - 12/42607/27 z dnia 29. 8. 1927.

IV, Pr.

W uzupełnieniu ogłoszonego w Dz. Zarz. Nr. 24 ex 1926 poz. 225 rozp. IV/2 A. 6/49240/26 z dnia 7. 9. 26. wy-

jaśnia D. K. P. na zasadzie rozp. M. K. Nr. I/10228/2/27 z dnia 7. 6. br. jak następuje:

Za szkody wynikłe z braków kasowych, z braku materiałów, z braku inwentarza, przy wykonywaniu umowy o przewóz towarów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych, winien być z reguły nałożony zwrot całej szkody. Istnienie „złej woli” (złego zamiaru) nie jest konieczne, aby na pracownika nałożyć zwrot całej szkody, wystarczy natomiast zupełnie, jeżeli w podanych wypadkach stwierdzono, że szkoda wynikła „z winy” pracownika.

O ile idzie specjalnie o braki kasowe, to M. K. zwraca uwagę, że umarzanie tych szkód należy wyłącznie do kompetencji M. K., to też dopiero, o ile zachodzą okoliczności zasługujące na uwzględnienie, może Dyrekcja jedynie wystąpić do M. K. ze stosownym wnioskiem na częściowe lub całkowite umorzenie braku kasowego.

Pozatem obowiązują nadal postanowienia cytowanego na wstępie (ogłoszonego w Dz. Zarz. 24/26) rozporządzenia.

W Dzien. Zarz. Nr. 24 ex 26 poz. 225 wskazać należy odręcznie na niniejsze uzupełnienie.

228. Sprostowanie poz. 131 Nr. 15/27 Dz. Zarządzeń.

Do wszystkich Wydziałów i Oddziałów.

IV/1 - A 12/4966/27 z dnia 24. 8. 1927 r.

IV, Pr.

Z uwagi na to, że umowa międzynarodowa (R. I. V.) zawarta w Stresa z dnia 1. I. 22 r. straciła swą ważność, a na jej miejsce obowiązuje od 1. I. 25 r. umowa spisana w Perugii, należy przeprowadzić odręcznie odnośną poprawkę w dotyczącej pozycji rozporz. IV/1-A12/4966/27 z dnia 28. V. br. Dz. Zarz. Nr. 15 ex 1927 poz. 131. ze wskazaniem na niniejsze rozporządzenie.

Sprawy Wydziału Eksploatacyjnego

229. Używanie pokoi gościnnych przez Delegatów Departamentu Ceł.

I/1 E 4/53504/27 z dnia 29. 8. 1927 r.

I, II, III, IV, Pr.

Ponieważ urzędnicy Departamentu Ceł delegowani w sprawach kolejowo-celnych do stacji granicznych, nie mają z braku hoteli często gdzie przenocować, przeto Ministerstwo Komunikacji udziela niniejszem urzędnikom tym, w miarę wolnych miejsc w stacjach granicznych, prawa używania pokoi gościnnych na ogólnych zasadach, określonych w okólniku M. K. z dnia 22. I. 1927 r. Nr. I. 17258/2/26, a ogłoszonego w Dz. Zarz. Nr. 9 poz. 74 ex 27 z zastrzeżeniem, że pracownicy kolejowi mają pierwszeństwo przed wymienionymi urzędnikami.

Powyższe podaje się do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

230. Przejazdy osób wojskowych pociągami towarowymi.

Do wszystkich stacji, kas biletowych, drużyn konduktorskich, rew. poc., kontr. ekspl. i O. E.

I/2 - 51603/27 z dnia 23. 8. 1927 r.

V, VI, VII, Wp., Pr.

W uzupełnieniu tut. zarządzenia w Dz. Zarz. Nr. 9 poz. 71 z dnia 17. III. 27 Dyrekcja na podstawie rozporządzenia M. K. IV — 11308/11 z 8. VIII. 27 wyjaśnia, że

poświadczenie pisemne o konieczności podróży dla oficerów Korpusu Ochrony Pogranicza będzie wydawane przez Dowódcę odnośnej brygady Korpusu Ochrony Pogranicza.

Przy wyżej cytowanym Dz. Zarz. powołać się na niniejsze.

231. Podnoszenie oparców przedziałach I/II kl.

Do wszystkich stacji, drużyn konduktorskich, rew. poc. i O. E.

I/2 - 54064/27 z dnia 8/IX. 27.

I. II/3. Wp. Pr.

W niektórych pociągach pospiesznych kursują wagony I/II kl., których siedzenia wzgl. oparcia można zamieniać na łóżka. Ze względu na to, że w ostatnich czasach powtarzają się coraz częściej nieporozumienia między podróżnymi przy zajmowaniu miejsc zwłaszcza w kl. II. Ministerstwem Komunikacji pismem IV/8917/12 z dn. 23. VIII. 27 rozporządza:

W przedziałach wagonów tego typu umieszcza się ogłoszenie następującej treści:

„Na P. K. P. oparcia mogą być podnoszone tylko za zgodą osób jadących w przedziale. Na wezwanie konduktora powinny być oparcia bezzwłocznie opuszczone”.

Do powyższego Dyrekcja nadmienia, że w razie sporów między podróżnymi powinien personel konduktorski postępować z wielkim taktem, ale także z dużą stanowczością i o ile podróżni nie mogą dojść między sobą do porozumienia zażądać opuszczenia oparców. Ponieważ przez podniesienie oparców zmniejsza się w kl. II. ilość miejsc siedzących, przeto należy również w razie obsadzenia takiego przedziału przez więcej jak cztery osoby zażądać opuszczenia oparców, o ile nowo przybyli pasażerowie tego zażądają.

Wszystkich zainteresowanych dokładnie pouczyć, tak, aby nie zachodziły żadne nieporozumienia.

Sprawy Wydziału Drogowego.

232. Plombowanie urządzeń do zabezpieczenia ruchu poc.

Do wszystkich Oddziałów Drogowych i Eksploatacyjnych, Odcinków drogowych, Stacji oraz kontrolerów Działu zabezp. ruchu poc.

III/5 - 30177/27 z dnia 5. 9. 1927.

III IV, Wp. Pr.

W Zarządzeniu Nr. 128 pod powyższym tytułem, ogłoszonym w Dz. Zarz. Nr. 14/927 należy odręcznie uzupełnić ustęp e) przez dopisanie po słowie Inowrocław I — od. drog. „Jarocin i Wieluń” i powołać się na niniejsze rozporządzenie.

233. Warsztat sygnałowy.

Do wszystkich Wydziałów D. K. P., Biura Rozrachunkowego w Bydgoszczy, Oddziałów: Eksploatacyjnych, Mechanicznych i Drogowych, Warsztatu Głównego I. kl. oraz innych oddziałów służbowych.

III/5 - 52521/27 z dnia 27. 8. 1927 r.

III, IV, Wp. Pr.

Na zasadzie decyzji M. K. I/13495/2/27 z 18. VIII. b. r. warsztat elektrotechniczny w Poznaniu otrzymuje z natychmiastową ważnością nazwę — warsztat sygnałowy, — której wyłącznie używać należy w korespon-

dencji służbowej, o czym personel podwładny należy do-
wodnie pouczyć.

W ustępie końcowym zarządzenia Nr. 320, ogłoszo-
nego w Dz. Zarz. Nr. 33 z r. 1926, i ustępie drugim zarzą-
dzenia Nr. 111, ogłoszonego w Dz. Zarz. Nr. 13 z r. 1927,
należy dokonać odpowiedniej poprawki i powołać się na
niniejsze zarządzenie.

Sprawy Wydziału Rachunkowego.

234. Wyjaśnienie do Przepisów Tymczasowych o oddawaniu robót i dostaw na Polskich Kolejach Państwowych.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów, Warszt. Gł.

V/1 - 52434/27 z dnia 26. 8. 1927 r.

V, VIII, Pr.

W związku z rozporządzeniem M. K. o stosowaniu
na P. K. P. Przepisów tymczasowych o oddawaniu robót
i dostaw, ogłoszonych w Dz. Zarz. poz. 117/27., Dyrekcja
podaje następujące wyjaśnienia:

do § 1. Do rozpisywania przetargów na roboty bu-
dowlane upoważnione są Wydziały i Oddziały. (Te ostat-
nie w granicach kompetencji, określonej w §§ 14 i 15 Re-
gulaminu dla Oddziałów).

Oddawanie przez Oddziały robót i dostaw, może na-
stąpić na podstawie specjalnego upoważnienia lub za-
twierdzonego kosztorysu przez D. K. P., a w każdym
razie w ramach przydzielonego kredytu.

do § 2. W zasadzie rozpisywać należy przetarg pu-
bliczny. Przetarg ograniczony stosować należy wyjątko-
wo przy uwzględnieniu wskazań § 4. Przepisów Tymcza-
sowych. Zaproszenie do składania ofert w przetargu
ograniczonym wystosować należy do kilku wzgl. kilku-
nastu firm tak, ażeby w wypadku niedopisania zgłoszeń
nie zachodziła potrzeba ponownego rozpisania przetargu,
wzgl. czynienia zakupu z wolnej ręki.

do § 9. Wymagane wadja winny firmy składać w Ka-
sie głównej lub stacyjnej stosownie do zastrzeżenia. Skła-
danie wadjiów do rąk komisji przetargowej lub innych
pracowników P. K. P. jest wzbronione.

do § 11. Skrzynki do składania ofert winny intere-
sowane Oddziały umieścić przy wejściu do biura Od-
działu, w miejscu dostępnym dla osób prywatnych. Prze-
chowywanie złożonych ofert w biurze Oddziału jest
wzbronione.

do § 12. Komisje przetargowe przewidziane w ni-
niejszym paragrafie, winny się składać z osób obznajo-
mionych w sprawach administracyjno-gospodarczych
a mianowicie: w Dyrekcji z przedstawicieli Wydziału fa-
chowego, który żądał rozpisania przetargu, oraz Wy-
działów prawnego i rachunkowego. W Oddziałach z Na-
czelników Oddziału drogowego, mechanicznego i eksplo-
atacyjnego wzgl. ich zastępców. Przewodniczącym ko-
misji przetargowej jest przedstawiciel Wydziału wzgl.
Oddziału dla którego przetarg się przeprowadza. Do po-
mocy komisji przetargowej wyznacza Wydział wzgl. Od-
dział rozpisujący przetarg, jednego pracownika jako pro-
tokolanta.

Celem uniknięcia kosztów podróży, Oddziały odo-
sobnione przeznaczyć mają do Komisji zaufanych pra-
cowników z tej samej miejscowości z tem, że przewo-
dniczącym Komisji jest zawsze Naczelnik Oddziału wzgl.
jego zastępca.

do § 19. Bezwzględnie po rozstrzygnięciu przetargu

należy zwrócić złożone wadja tym wszystkim firmom,
które nie utrzymały się przy przetargu. Wadjum firm,
których oferty przyjęto, można zatrzymać na poczet
przewidzianej kaucji na dostawę wzgl. wykonanie prac.
W tym wypadku firmy dopłacają tylko różnicę, potrze-
bną do uzupełnienia wymaganej kaucji.

Przy zawieraniu umów, stosować się należy do po-
stanowień ogłoszonych w Dz. Zarz. poz. 135/27.

235. Poprawki do Regulaminu Kas stacyj- nych.

Do wszystkich Wydziałów i Działów D. K. P., Biura
Rozrach. w Bydgoszczy, Kasy głównej, oraz wszyst-
kich Oddziałów i miejsc służbowych.

V/2. 44844 i 45735/27 z dnia 2. IX. 27.

V. Pr.

Poniżej podaje się rozporządzenia M. K. wprowa-
dzające zmiany i poprawki do Regulaminu kas stacyj-
nych, które należy odrębnie przeprowadzić.

a) Rozporządzenie M. K. z dnia 9. VII. 27 r. nr. dz. II/4602/7/27:

Celem wzmocnienia kontroli nad terminowym zapi-
sywaniem na przychód sum pobranych przez kasy sta-
cyjne za sprzedane materiały, poleca się w punkcie 5.
§ 8. regulaminu kas stacyjnych skreślić znajdujące się
w nawiasie wyrazy „patrz wyżej § 7 poz. 2” a natomiast
dodać: w końcu powyższego ustępu:

„W potwierdzeniu na przekazie wydania należy
wskazać datę pobrania należności, pobraną kwotę, tu-
dzież kolejny numer sprawozdania wpływów ubocznych,
pod którym zapisano pobraną sumę”.

b) Rozporządzenie M. K. z dnia 11. VII. 27 r. nr. dz. II/3766/7/27:

Na str. 5 w § 9 w pkt. 2 po słowach: „o udzielenie
zaliczki” dodać nowe zdanie: „Druki te są drukami ści-
ślego zarachowania, zbroszurowanemi w książeczki po
25 sztuk w każdej, z numeracją ciągłą dla całej Dyrekcji”.

Na str. 6. w § 9 w pkt. 2. zdanie 1 z góry otrzymuje
następujące brzmienie: „Druki wzoru N 10, opatrzone
kolejnymi numerami dla każdej kasy, wysyłane są do kas
stacyjnych przez Wydział Rachunkowy”.

Na str. 6. w § 9 w pkt. 2. po ustępie 2 z góry po sło-
wach: „Kasy Głównej” dodać nowe zdanie: „Blankiety
zepsute należy pozostawić w książeczce przy odnośnym
grzbiecie i odnotować na nich fakt zepsucia”.

Na str. 7. w § 12 w pkt. 1. wstawić nowy pkt.: „f)
premie”.

Na str. 7 w § 12 należy pkt. 7. skreślić.

Na str. 11. w § 18 w pkt. 2 dodać po słowie: „ponu-
merowane”, następujące zdanie „książki kasowe po-
winny być przez Wydział Rachunkowy przed oddaniem
do użycia zesnurowane i zaopatrzone pieczęcią Dy-
rekcji”.

236. Ustalenie dodatków administracyjnych (generalji) dla służby drogowej i służby zabezpieczenia ruchu pociągów.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów i miejsc służbo-
wych.

V/1 - RI/52418/27 z dnia 5. 9. 1927.

V. III. Pr.

Rozporządzeniem Nr. V/6253/16-27 z dnia 19. VIII. 27 r.
ustala Ministerstwo Komunikacji z ważnością od dnia 1.

VII. 1927 r. aż do odwołania następującą wysokość dodatków gospodarczych (administracyjnych) oraz dodatków podwójnych materiałowych (patrz § 45 p. 3, § 51 p. 2 i § 53 i 54 „Ogólnych przepisów o rachunkowości P. K. P.”) jak następuje:

I. W dziale służby drogowej.

Przy wszystkich świadczeniach na rachunek innych władz i stron zarówno od robocizny, jakoteż i od kosztów materiałów w wysokości 15% (piętnaście procent).

II. W dziale służby zabezpieczenia ruchu pociągów.

Przy wszystkich świadczeniach na rachunek innych władz i stron w wysokościach ustalonych w punktach 4 do 11 włącznie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji z 30. VII. 1926 r. Nr. VI/10936/21/26 ogłoszonego w tut. Dz. Zarz. poz. 243/26 z wyjątkiem świadczeń wykonywanych na bocznicach dla wszystkich władz i stron przez służbę zabezpieczenia ruchu pociągów (telegraf i telefon z przewodami oraz blokada).

W tym ostatnim wypadku Ministerstwo Komunikacji ustala dodatek gospodarczy i podwójny materiałowy w wysokości 15% (piętnaście procent).

Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę, że przy świadczeniach wykonywanych przez jedno miejsce służbowe na rachunek drugiego, przez jedną Dyрекcję dla drugiej, oraz na rachunek kapitału zasobów (p. 3 ok. VI-10936/21/26 nie należy pobierać żadnych kosztów administracyjnych.

W końcu Ministerstwo Komunikacji zaznacza, że wysokość opłat, którą należy pobierać od interesentów za nadzór techniczny nad **wszystkimi robotami kolejowymi** wykonywanymi siłami i środkami tych interesentów (zarówno na gruncie kolejowym, jakoteż poza gruntem kolejowym) wynosi 5% (pięć procent) sumy kosztorysowej **samej robocizny**.

Podając powyższe do wiadomości poleca D. K. P. stosowanie wstecz od 1. lipca b. r. podanych stawek dodatku administracyjnego w służbie Drogowej oraz w służbie zabezpieczenia ruchu pociągów. W służbie Mechanicznej obowiązują nadal stawki podane w rozporządzeniu Dz. Zarz. 243/26, którego ostatni ustęp od słów „Wobec powyższego” aż do końca t. j. do słów „organa służby drogowej” należy skreślić.

Rozporządzenie ogłoszone w Dz. Zarz. poz. 40/27 zgodne jest z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

Wiadomości.

Konkurs

na stanowisko zastępcy naczelnika O. M. w Lesznie.

Warunki dla ubiegających się: VII lub VIII grupa uposażenia, ukończona szkoła politechniczna oraz dłuższa praktyka w służbie trakcyjnej.

Podania należy skierować do Wydziału IV najpóźniej do 15. X. 27.

IV/2 A 21 - 37519/27.

Prezes Dyrekcji Kolei Państwowych:

Inż. Ruciński.

Zagubienie wykazów wolnego wstępu na teren kolejowy.

Do wszystkich Oddz. Eksploat., Drogi, Mechan. i Gł. Warsztat. I. kl. w Poznaniu oraz wszystkich miejsc służbowych.

I/1 E 14 - 55386 z dnia 6/IX 27 r.

I.

Zagubiono wykazy wolnego wstępu na teren kolejowy w Poznaniu na następujące nazwiska:

Roszkiewicz Marcin Nr. wyk. 5027.

Tomczak Wojciech, Nr. wyk. 5174.

Andruszka Ignacy, Nr. wyk. 5548.

Nowacki II Józef, Nr. wyk. 5602.

Grafka Franciszek, Nr. wyk. 5664.

Kozłowski Jan, Nr. wyk. 5695.

Nowakowski Marcin, Nr. wyk. 7765.

Dobrzyński Dominik, Nr. wyk. 7780.

Orzeł Józef, Nr. wyk. 8038.

Twardogórski Piotr, Nr. wyk. 8556.

W razie ujawnienia jednego z wyżej wymienionych wykazów wzgl. napotkania osoby, która by była w posiadaniu takiego wykazu, należy jego odebrać i unieważnić.

Zarządzenia osobowe Min. Komun.

Mianowania.

Pan Minister Komunikacji dekretem z dnia 19. 8. 27 r. Nr. I/17891/1-D/27 zamianował st. asesora **Eugenjusza Jaweckiego** z D. K. P. Lwów Kierownikiem Działu Magazynowego w Wydziale Zasobów tut. Dyrekcji Kol. P. z uposażeniem VI grupy.

Pr. A 1 - 55110/27.

Pan Minister Komunikacji dekretem z dnia 19. 8. 27 r. Nr. I/17891/1-D/27 zamianował st. technika inż. **Wiktora Waszczyńskiego** Kierownikiem Działu Zakupów w Wydziale Zasobów tut. D. K. P. z uposażeniem VI gr.

Pr. A 1/57607/27.

Zarządzenia osobowe D. K. P.

Upoważnienie.

St. asesora **Ignacego Sierżęge**, p. o. Kierownika działu ewidencji i kontroli materiałów w Wydziale rach., upoważnił Prezes DKP. ze względów służbowych do podpisywania asygnat kasowych w czasie nieobecności na służbie Nacz. W-łu Dra Sokołowskiego lub Kierown. Działu V/4 Bistronia, fungującego jako zastępca Nacz. W-łu V.

Pr. A 1/56190/27.

Przeniesienia służbowe.

z dniem 1. 6. 27 r.

Nerkowski Józef, adjunkt, ze stacji Poznań osob. w charakterze przydzielonym do stacji Poznań tow.

IV. 2 A16 34467/27.

z dniem 15. 7. 27

Nowak Ignacy, adjunkt z eksp. tow. Leszno do biura O. E. Leszno.

IV 2 A16 37401/27